

Pintér Lajos

A tűzgolyó

Ötvenéves Vígh Tamás Katona-szobra

Ötvenéves Vígh Tamás Kecskeméten, a színház melletti parkban álló Katona József-szobra.

Ötvenéves, de nem kezdte ki az idő, nem a bronzot. A stílusát. Ma is élő, eleven, Bahget Iskander most közölt fotói mutatják, hogy mennyi lendülete van, mennyi nézőpontja, ahonnan rá lehet pillantani, mennyi sarokpontja, ahol megragadható.

Ötven éve még nem éltem Kecskeméten, kisdíák voltam Csongrádon. De a visszaemlékezésekből úgy tudom, hogy több ezer ember, tízezres embertömeg volt a szobor avatásán. S Vígh Tamást, de elsősorban a nemzeti dráma klasszikusát, Katona Józsefet megtisztelte jelenlétével Kodály Zoltán és Illyés Gyula. A város életének kivételes pillanata volt. De az irodalomtörténeté is, hiszen aznap este a színházban olvasta fel – azóta klasszikussá emelkedett – Kodályt köszöntő versét Illyés, a *Bevezetés egy Kodály-hangversenyhez* címűt.

Úgy hozta életem alakulása, hogy később megismerkedtem Vígh Tamással, nagyon meg is szerettem, mint egykor Kormos Istvánt, vagy Reich Károlyt, vagy Schéner Mihályt, másokat, atyai barátaimat. Aki korán árvaságra jut, mint én, könnyen érez egy-egy idősebb mesterében atyai társat.

Vígh Tamással többször beszélgettünk a szoborról. Azt mondta, hogy nincs hiteles ábrázolás Katona Józsefről, tehát nem is törekedett a szobor készítésénél afféle hitelességre.

Katona József szellemiségét akarta megragadni, a reformkor lángoló szellemiségét, és olyan szobrot akart készíteni – s most az Ő szavát idézem –, amely valóságos tűzgolyó.

Vígh Tamásnak mindig beszámoltam a szobor állapotáról: hogy most éppen rendezték a körülötte lévő parkot, most épp feldúlták, most épp graffiti lepte el a szobrot, most épp letisztították. Most épp magányosan áll, most épp nagy rendezvény van körülötte. Mindig nagy kíváncsisággal és szeretettel várta a híreket. Tréfásan ígértem is neki, hogy vigyázom a szobrot.

Kedves Tamás, ki túl vagy immár a földi utakon, üdvözlök mégis, köszönt barátod, a szoborvigyázó.